

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landsthinget. № 57.

Trettende Session.

28de Mode.

Lovsdagen den 5te December Kl. 6½ Aften.

(Fortsat.)

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet (fortf.): Jeg kan berolige ham med, at der ikke er nogen Meningsforstjelt tilstede mellem Indenrigsministeren og de øvrige Medlemmer af Cabinettet om dette Spørgsmaal. Jeg maa endnu komme tilbage til Spørgsmaalet om Amtsforvalternes Stilling til den hese Oppebørsel. Saaledes som det her er stillet, faae Amtsforvalterne ikke noget Tilsyn med Oppebørslerne i det Enkelte. Naar de faae den runde Sum fra Sognet, er det dermed tilstrækkeligt. Hvem skal nu give Amtstuen Indtægtsordre for Sognet? Skal den underordnede locale Embedsmand give Indtægtsordren? Hvis det skal være Ministeriet, kommer dette jo ind i hele Detaillen. Dernæst er det paa ingen Maade sikkert, at Tiendelisterne ere rigtige, fordi den samlede Sum er rigtig; det er vistnok ofte Tilfældet, at dette kan være en tilstrækkelig Prøve, men Enhver, der har haft med slike Regnestykker at gjøre, vil vide, at det ikke hænder saa sjældent, at der begaaes Feil i modsatte Retninger, der hæve hinanden, saaledes at den samlede Sum kan være rigtig, uagtet der er betydelige Feil i Enkelthederne. Jeg maa derfor staae paa, at det bliver Amtstuen, der faae med Listernes Detail at gjøre, med Undtagelse af dem for Godserne, da jeg er overbevist om, at Godseierne nok vilde vide at føre dem og at man ikke paa noget andet Sted kan faae

en behørig Control med hele Detaillen. Jeg skal ikke gaae hderligere ind paa Spørgsmaalet om Thingets Stilling med Hensyn til Forhandlingerne om Afløsning af Korn, der hødes i Skjeppen, med Betaling efter Capitelstaxten; jeg skal kun bemærke, at den ærede Landsthingsmand (Madvig) selvanden tiltraadte den Mening, at naar Afløsning skulde finde Sted fra Korn til Penge, maatte det skee efter Capitelstaxten, og jeg tror, at de, der vilde gjennemgaae disse Forhandlinger, vilde finde, at mine Bemærkninger vare vel begrundede. Jeg tilstaaer, at jeg ikke kan forstaae den ærede Ordfører, naar det for ham staaer som noget næsten Naturstridigt, at man skulde kunne faae Weberlaget for Kornet i Skjeppen efter en højere Taxt end Capitelstaxten, som noget Støbende, at man forlangte det. Jeg kan forsikre ham om, at Intet er mere almindeligt i mange Egne af Landet, end at man faaer 1 Mk. eller 24 β. mere end Capitelstaxten, og hvad Støbende skulde der være i, at man faaer den naturlige Priis? Mig vilde det stode meget mere, om jeg fik mindre end Capitelstaxten, end om jeg fik mere. Den ærede Ordfører bemærkede, at de Bedkommende havde affjøbt Tienden, men dette er ikke Tilfældet. Hvis de havde betalt en Capital og paa denne Maade frigjort deres Eiendom for at svare Tienden, da vilde det ogsaa forekomme mig høist ubilligt igent at paalægge dem en Byrde, men der har ikke fundet nogen Affjøbning Sted, det er kun Formen for Byrden, der er forandret, og i saa Henseende maa jeg bemærke, at naar den ærede Landsthingsmand siger, at Lovgivningsmagten allerede eengang har grebet